

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 martie 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

**TOMA Nadejda
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BOICO Victor**

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021, de către avocatul Dudulica Liubomir, în numele inculpatului

Procopciuc Nicolae XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.12.2017 – 25.11.2019;

Instanța de apel: 20.12.2019 – 28.10.2021;

Instanța de recurs: 03.01.2022 – 14.03.2022.

Asupra recursului ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir, în numele inculpatului Procopciuc Nicolae, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 25.11.2019, Procopciuc Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 324 alin. (4), 326 alin. (1), 290 alin. (1) și art. 327 alin. (1) Cod penal, dispunându-se încetarea proceselor penale în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost admisă acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contului lui Procopciuc Nicolae în beneficiul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova prejudiciul cauzat în urma infracțiunii în mărime de 1000 (una mie) euro, convertiți în lei moldovenești la momentul executării sentinței.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea privind încasarea cheltuielilor judiciare.

A fost dispusă confiscarea specială a 50 (cincizeci) euro, convertiți în lei moldovenești la momentul executării sentinței.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive și menținut sechestrul.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Procopciuc Nicolae, activând în calitate de inspector principal al Serviciului Documentare Accidente Rutiere al Secției Supraveghere Transport și Circulație Rutieră a Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al MAI, numit în această funcție prin Ordinul nr. 1EF din 05.03.2013 al Inspectorului General Șef, fiind în conformitate cu prevederile art.

123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. 4 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, conform căreia activitatea Poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în Codul european de etică al poliției și în alte acte internaționale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, a comis infracțiunile de corupere pasivă, abuz în serviciu, de trafic de influență și păstrarea fără acte corespunzătoare a munițiilor în următoarele circumstanțe:

La 20.09.2014 aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău în exercitarea atribuțiilor funcționale, fiind în serviciul diurn, colaboratorul de poliție Procopciuc Nicolae, în baza informației parvenite în subdiviziunea de poliție în care activează, s-a deplasat cu alți colegi la fața locului accidentului rutier care a avut loc pe strada XXXXX. La fața locului, Procopciuc Nicolae a constatat, că Martinescu Ruslan a comis accidentul rutier aflându-se la volanul automobilului de model XXXXX cu n/î XXXXX, tamponând automobilul respectiv într-un pilon de pe marginea carosabilului, fapt despre care a fost întocmită schema accidentului rutier semnată de către Ruslan Martinescu, Manole Veaceslav și Procopciuc Nicolae.

Concomitent, având suspiciune că Martinescu Ruslan se află în stare de ebrietate, Procopciuc Nicolae l-a transportat pe acesta la Dispensarul Republican de Narcologie în vederea examinării medicale a acestuia pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei. Astfel, prin procesul-verbal nr.205 din 20.09.2014, medicul narcolog a constatat starea avansată de ebrietate a lui Martinescu Ruslan.

Drept urmare, cunoscând rezultatele concluziei formulate menționate supra, Nicolae Procopciuc a pretins mijloace bănești și a primit la fața locului de la Martinescu Ruslan suma de 50 euro (echivalentul a 925,57 lei conform cursului oficial al BNM pentru acea zi) care nu i se cuvin în scopul întreprinderii acțiunilor necesare de a nu-l trage la răspundere penală pe Martinescu Ruslan pentru acțiunile ilicite comise de acesta la acea dată.

Aceste acțiuni ale lui Procopciuc Nicolae, prima instanță le-a încadrat în baza art. 324 alin. (4) Cod penal – *corupere pasivă, caracterizată prin pretinderea și primirea personal de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini sau nu o acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Tot Procopciuc Nicolae, aflându-se în raza teritorială a mun. Chișinău, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

Colaboratorul de poliție, Procopciuc Nicolae, urmărind realizarea intențiilor sale infracționale până la capăt, cunoscând că materialele privind accidentul rutier comis de către Martinescu Ruslan au fost repartizate spre examinare colegului său de serviciu Manole Veaceslav, știind că Martinescu Ruslan la 20.09.2014 când a comis accidentul rutier era în stare avansată de ebrietate alcoolică, fapt constatat prin procesul-verbal nr. 205 din 20.09.2014 întocmit de către Dispensarul Republican de Narcologie, în perioada 21-23.09.2014 în cadrul discuțiilor purtate cu Martinescu Ruslan atât prin telefon cât și în cadrul întâlnirilor avute cu acesta în incinta edificiului în care activa, i-a comunicat lui Ruslan Martinescu că va întreprinde măsurile necesare pentru a nu fi pornit dosar penal pe numele ultimului.

Totodată, aceștia s-au înțeles ca Martinescu Ruslan să transmită suma de 1000 euro către Procopciuc Nicolae la 24.09.2014 în jurul orelor 10:00.

De menționat, că Procopciuc Nicolae se afla în relații bune cu Manole Veaceslav la care în procedură se aflau materialele care îl vizau pe Ruslan Martinescu și avea posibilitatea de a exercita careva influență în vederea exercitării acțiunilor corespunzătoare pentru ca ulterior în privința lui Ruslan Martinescu să fie adoptată o hotărâre mai blândă pentru acțiunile prejudiciabile admise de acesta.

Astfel, urmărind realizarea scopului menționat, la data de 24.09.2014 în jurul orei 11:30, Procopciuc Nicolae s-a întâlnit cu Martinescu Ruslan în apropierea Gării Feroviare din mun. Chișinău, str. Aleea Gării. Acolo, Procopciuc Nicolae i-a indicat lui Martinescu Ruslan să se urce în automobilul cu care se deplasa primul de model XXXXX cu n/î XXXXX și ambii au plecat în direcția sect. Rîșcani din mun. Chișinău.

În timpul deplasării, Martinescu Ruslan a transmis sub controlul organului de urmărire penală, iar Procopciuc Nicolae a primit de la acesta banii preținși anterior de ultimul de la Martinescu Ruslan în sumă totală de 1000 euro, bani luați din contul special al MAI cu următoarele semne caracteristice, serii și numere: o bancnotă cu nominalul de 500 euro cu seria și nr. X03488001473; o bancnotă cu nominalul de 100 euro cu seria și nr. X11147567717; o bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și nr. S47729354038; o bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și nr. S35892778292; o bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și nr. S38809415779; o bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și nr. X25925810582; o bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și nr. S51251038117; o bancnotă cu nominalul de 20 euro cu seria și nr. X23757061115; o bancnotă cu nominalul de 20 euro cu seria și nr. V21229580902; o bancnotă cu nominalul de 20 euro cu seria și nr. S35094630517; o bancnotă cu nominalul de 20 euro cu seria și nr. X30281054222; o bancnotă cu nominalul de 20 euro cu seria și nr. X25342996187; o bancnotă cu nominalul de 20 euro cu seria și nr. X35850521009; o bancnotă cu nominalul de 20 euro cu seria și nr. S32225339221; o bancnotă cu nominalul de 10 euro cu seria și nr. X65950349681, sumă ce reprezenta echivalentul conform cursului oficial al BNM pentru acea zi de 18711,9 lei, bani care au fost plasați în locul indicat de Procopciuc Nicolae.

După ce a primit banii, Procopciuc Nicolae a stopat automobilul pe care îl conducea pe str. Ceucari din mun. Chișinău și Martinescu Ruslan a ieșit din el, iar primul s-a deplasat în direcție necunoscută împreună cu banii.

Aceste acțiuni ale lui Procopciuc Nicolae, prima instanță le-a încadrat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal – *pretinderea, primirea, personal de bani, pentru sine sau*

pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Tot Procopciuc Nicolae, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, a păstrat fără acte corespunzătoare muniții în următoarele circumstanțe:

Procopciuc Nicolae, posedă permis de portarmă, din anul 2015. În pofida acestui fapt, până la 24.09.2014, când organul de urmărire penală a efectuat în cadrul cauzei penale nr. 2014978125 percheziție în domiciliul lui Procopciuc Nicolae din XXXXX, acesta a păstrat fără acte corespunzătoare muniții, în special 2 cartușe de vânătoare. Primul de calibru 7,62X39, cu lovitură centrală, cu glonț cu miez din metal moale, confecționat industrial în or. Tula Federația Rusă și cu aceste pot fi efectuate trageri din armele cu țeavă ghintuită: din pistoale – mitralieră de tipul „AK-47” „AKM”, „AKMC”, mitraliere „ППК”, „ППКС”, „ПКМ”, carabine „СКС”, „САЙГА”, „БЕИПБ”, „FSN01K”. Al doilea este cartuș de vânătoare, calibru 12X70 asamblat artizanal prin încărcarea tubului de cartuș, confecționat industrial cu pulbere, alică cu diametrul de 4,5 mm, rondela și buraj (rumeguș din lemn), destinat pentru trageri din arme de vânătoare cu țeavă lisă de calibrul 12. Ambele cartușe sunt utile pentru efectuarea tragerilor.

Aceste acțiuni ale lui Procopciuc Nicolae, prima instanță le-a încadrat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal – *păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.*

Tot Procopciuc Nicolae, a comis în perioada 2007-2014 abuz în serviciu în următoarele circumstanțe:

La data de 05.03.2007 în REI 1 al CGP mun. Chișinău cu nr. 212 au fost înregistrate pentru examinare și adoptare a unei soluții de pornire sau refuz în pornirea urmăririi penale conform prevederilor art. 274 CPP materialele privind comiterea accidentului rutier de către Caracuean Mihail.

La 25.06.2007 Procopciuc Nicolae, care activa în calitate de ofițer de urmărire penală al SUP a CGP mun. Chișinău, a întocmit propunere de refuz în pornirea urmăririi penale.

La 04.07.2007 propunerea respectivă a fost acceptată și pe caz a fost adoptată o ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale.

Însă, la 25.05.2010 ordonanța din 04.07.2007 a fost anulată de către Prim-adjunctul Procurorului General, iar materialele au fost expediate către SUP CGP mun. Chișinău pentru efectuarea unui control suplimentar.

Însă contrar indicațiilor date de procuror și ignorând prevederile legale, abuzând de situația sa de serviciu în interes personal manifestat prin acționarea în interesele lui Caracuean Mihail, precum și pentru a nu avea în gestiune un număr mare de cauze penale nesoluționate, Procopciuc Nicolae nu a pornit urmărirea penală pe cazul dat, ci a păstrat materialele respective la domiciliul său din XXXXX unde a și fost depistat în cadrul percheziției efectuate la 24.09.2014 în cadrul cauzei penale nr. 2014978125.

La 07.04.2010 în REI 1 al CGP mun. Chișinău cu nr. 378 au fost înregistrate pentru examinare și adoptare a unei soluții de pornire sau refuz în pornirea urmăririi penale conform prevederilor art. 274 CPP materialele privind comiterea accidentului rutier de către Jenunchi Veaceslav.

La 11.05.2010 Procopciuc Nicolae care activa în calitate de ofițer de urmărire penală al SAR SUP a CGP mun. Chișinău a întocmit propunere de refuz în pornirea urmăririi penale, propunere care la 18.05.2010 a fost respinsă de către Procuratura

mun. Chișinău, iar materialele au fost restituite pentru începerea urmăririi penale conform prevederilor art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Însă contrar indicațiilor date de procuror și ignorând prevederile legale, abuzând de situația sa de serviciu în interes personal manifestat prin acționarea în interesele lui Jenunchi Veaceslav, precum și pentru a nu avea în gestiune un număr mare de cauze penale nesoluționate, Procopciuc Nicolae nu a pornit urmărirea penală pe cazul dat, ci a păstrat materialele respective la domiciliul său din XXXXX, unde a și fost depistat în cadrul percheziției efectuate la 24.09.2014 în cadrul cauzei penale nr. 2014978125.

În circumstanțe similare, la 28.07.2010 în REI 1 al CGP mun. Chișinău cu nr. 839 au fost înregistrate pentru examinare și adoptare a unei soluții de pornire sau refuz în pornirea urmăririi penale conform prevederilor art. 274 CPP, materialele privind comiterea accidentului rutier de către Jantuan Gheorghe.

La 25.10.2010 Procopciuc Nicolae care activa în calitate de ofițer de urmărire penală al SAR SUP a CGP mun. Chișinău a întocmit propunere de refuz în pornirea urmăririi penale, propunere care la 08.11.2010 a fost respinsă de către Procuratura mun. Chișinău, iar materialele au fost restituite pentru efectuarea unui control suplimentar cu efectuarea acțiunilor obligatorii ce se impun.

Însă contrar indicațiilor date de procuror și ignorând prevederile legale, abuzând de situația sa de serviciu în interes personal manifestat prin acționarea în interesele lui Jantuan Gheorghe, precum și pentru a nu avea în gestiune un număr mare de cauze penale nesoluționate, Procopciuc Nicolae nu a pornit urmărirea penală pe cazul dat, ci a păstrat materialele respective la domiciliul său din XXXXX, unde a și fost depistat în cadrul percheziției efectuate la 24.09.2014 în cadrul cauzei penale nr. 2014978125.

Prin aceste acțiuni Procopciuc Nicolae a prejudiciat considerabil imaginea colaboratorului MAI prin crearea unei impresii negative a societății în ansamblu și a fiecărui individ în parte față de reputația a colaboratorului de poliție care urma a fi incoruptibilă, ireproșabilă și demnă a fi de urmat, precum și a lezat dreptul constituțional a persoanelor vizate în materialele respective de a avea acces liber la justiție, prin soluționarea în termeni proximi și de un organ competent potrivit legislației a cazurilor în care aceștia au fost implicați, cu adoptarea unor soluții finale legale și tragerea la răspundere a persoanelor care se fac vinovate de comiterea acțiunilor prejudiciabile.

Aceste acțiuni ale lui Procopciuc Nicolae, prima instanță le-a încadrat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal – *abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes personal, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile instituțiilor de stat și intereselor persoanelor fizice.*

3. Nefiind de acord cu sentința apel a declarat avocatul Dudulica Liubomir, în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Procopciuc Nicolae să fie achitat deoarece nu a comis nici o infracțiune, iar acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În susținerea apelului titularul a invocat că:

- probele examinate nu demonstrează vinovăția în cele incriminate;
- lipsește temeiul real și, respectiv, cel juridic;
- organul de urmărire penală a încălcat termenul rezonabil de instrumentare a cauzei;

- prima instanță doar a enumerat probele indicate în rechizitoriu, fără a le da o apreciere prin coroborare, în raport cu faptele descrise în actul de învinuire;

- soluția adoptată este lovită de nulitate, or a fost pronunțată concomitent o sentință de condamnare și una de încetare, ambele în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de apel.

4.1. Instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a indicat că în conformitate cu art. 405 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, cererea de apel trebuie să conțină data declarării apelului și semnătura apelantului.

Verificarea corectitudinii sesizării instanței de apel presupune că instanța urmează să verifice dacă sentința atacată este supusă apelului potrivit legii, dacă cererea de apel aparține unei persoane care este titular legal al dreptului de apel, dacă cererea de apel a fost declarată în termenul legal.

Soluția de respingere a apelului ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

În speță, instanța de apel a atestat că nu a fost sesizată în conformitate cu legislația, or din materialele dosarului rezultă că apelul declarat de către avocat, în numele inculpatului, nu este semnat de titular, iar apelul semnat a fost prezentat numai după ce acest aspect a fost invocat de acuzatorul de stat la momentul expunerii asupra apelului declarat.

Prin urmare, se impune concluzia de respingere a apelului pe motiv că este inadmisibil, neverificându-se fondul cauzei.

5. Recurs împotriva deciziei instanței de apel declară avocatul Dudulica Liubomir, în numele inculpatului Procopciuc Nicolae.

În motivarea recursului se invocă că soluția de respingere a apelului pe motiv de inadmisibilitate, este una neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de practica judiciară națională cât și de prevederile art. 400 alin. (1) pct. 1)-4) și art. 401 Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, apărarea consideră că instanța de apel a admis eroarea de drept indică în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și decizia adoptată urmează a fi casată cu remiterea cauzei la rejudecare.

6. Colegiul Penal lărgit constată că, prezenta cauza penală face parte din categoria celor exceptate de la suspendare, conform pct. 5.3.2 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 5 din 02.03.2022.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de instanța de apel, în alt complet de judecată din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect

legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În lumina jurisprudenței CtEDO, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, numai o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Fomin versus Republica Moldova*).

Din conținutul recursului declarat de către apărător, se atestă că acesta a indicat în calitate de temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel*.

În speță, este incident acest temeii de casare, deoarece soluția enunțată de către instanța de apel asupra chestiunii ce ține de declararea apelului este una nemotivată și care contravine prescripțiilor legale, actul judecătoresc fiind insuficient motivat, decizia necuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția de inadmisibilitate și respectiv cele de neadmitere a argumentelor apelantului.

În susținerea concluziei, Colegiul menționează că, apelul este inadmisibil atunci când legea exceptează anumite hotărâri de la atacarea lor cu apel (*art. 400 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală*), precum și când este depus de către o persoană fără calitate (*art. 401 Cod de procedură penală*).

Totodată, potrivit art. 405 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, *cererea de apel trebuie să conțină data declarării apelului și semnătura apelantului*, semnătura fiind o condiție esențială pentru identificarea apelantului și pentru verificarea faptului dacă voința de a ataca hotărârea îi aparține. În situația în care, *cererea de apel nu este semnată sau atestată, aceasta poate fi confirmată prin semnare în instanța de apel, fie de către titularul dreptului de apel personal, fie de împuternicitul său*.

Această acțiune urmează a fi efectuată de către instanța de apel la *etapa premergătoare judecării apelului*, în cadrul căreia, instanța de apel este obligată să-și verifice, din oficiu, regularitatea sesizării (*dacă apelul este declarat în termenul legal, dacă declarantul apelului cade sub indecența art. 401 Cod de procedură penală, dacă hotărârea atacată se supune acestei căi de atac*) și înlăturarea omisiunilor, dacă acestea există. În situația în care, instanța de apel nu a fost corect sesizată, judecată nu mai are loc, întrucât apelul nu a fost exercitat în mod legal și se impune soluția de respingere a apelului ca inadmisibil.

La caz, apel, în numele inculpatului Procopciuc Nicolae, a depus avocatul Dudulica Liubomir, care, potrivit mandatului din 12 februarie 2018, este împuternicit cu dreptul de a ataca hotărârile de judecată (f.d. 58-verso, vol. II).

Totodată, Colegiul atestă că, apelul anexat la materialele cauzei (f.d. 176-180, vol. II) nu este semnat, pe când în cel atașat, la materialele cauzei, în calitate de copie ce urma a fi înmănată părții acuzării, este prezentă semnătura apelantului.

Motivând hotărârea, instanța de apel în pct. 5 și 6 a indicat că *„Verificarea corectitudinii sesizării instanței de apel presupune că instanța urmează să verifice dacă sentința atacată este supusă apelului potrivit legii, dacă cererea de apel aparține unei persoane care este titular legal al dreptului de apel, dacă cererea de apel a fost declarată în termenul legal*.

Soluția de respingere a apelului ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o

verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

În speță, se atestă că instanța de apel nu a fost sesizată în conformitate cu legislația, or din materialele dosarului rezultă că apelul declarat de către avocatul, în numele inculpatului, nu este semnat de titular, iar apelul semnat a fost prezentat numai după ce acest aspect a fost invocat de acuzatorul de stat la momentul expunerii asupra apelului declarat.

Prin urmare, se impune concluzia de respingere a apelului pe motiv că este inadmisibil, neverificându-se fondul cauzei.”

Colegiul *ad contrario*, din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 6-10, vol. III), a cărui conținut nu a fost obiectat în conformitate cu art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, reține că instanța de apel a considerat că a fost legal sesizată, or ea judecat apelul în fapt și drept, expunându-se asupra cererilor apărării de numire a expertizei fonice și a audierii lui Martînescu Ruslan în calitate de martor.

Apoi instanța a acordat cuvânt părților asupra apelului, ascultând pledoaria avocatului și audiind inculpatul asupra învinuirilor aduse și apelului, acesta, în timpul audierii, declarând că „Apelul declarat de avocat îl susțin, solicit să fie admis”.

În continuare, instanța de apel a trecut la examinarea probelor și înscrisurilor, în cadrul căreia avocatul a indicat la omisiune tehnică și a solicitat „o pauză de 5 minute pentru a prezenta o copie valabilă a cererii de apel”, instanța însă nu a soluționat această chestiune și nu a pus-o în discuție cu părțile, iar într-un final a ascultat părțile în dezbateri și a acordat ultimul cuvânt inculpatului.

Reieșind din cele expuse, Colegiul constată că, decizia instanței de apel este adoptată cu încălcarea legislației penale, or, cele indicate în procesul-verbal al ședinței de judecată (*instanța de apel a considerat că a fost legal sesizată, odată ce a judecat în fond apelul*) nu concordă cu cele reținute în decizie (*instanța de apel a indicat că nu a fost legal sesizată, făcându-se referință la faptul că judecarea apelului nu a avut loc și că ea a depistat omisiunea semnăturii la etapa premergătoare pentru desfășurarea ședinței de judecată (verificarea corectitudinii sesizării)*).

Mai mult, nesoluționarea chestiunii legate de înlăturarea omisiunii (*lipsa semnăturii pe cererea de apel anexată la materialele cauzei*) aduce atingere dreptului la un proces echitabil și a principiului contradictorialității, de vreme ce *părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, iar instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia.*

Tot aici, Colegiul specifică că soluția inadmisibilității apelului nu este aplicabilă speței, deoarece sentința adoptată la caz se supune căii de atac – apelul (art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală) și persoana ce a depus-o (*avocatul Dudulica Liubomir*) are calitate procesuală în cadrul procesului penal, cererea de apel fiind susținută de persoana în numele căreia a fost depusă (*inculpatul Procopciuc Nicolae*).

Cele statuate *supra* se apreciază de Colegiul Penal lărgit ca eroare procesuală, care se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece se referă la motivarea soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu,

precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir, în numele inculpatului Procopciuc Nicolae, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021 în cauza penală privindu-l pe **Procopciuc Nicolae XXXXX** și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 12 mai 2022.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor